

Harangszó

Remélünk a Szentlélekben

Az Úr 2025. esztendejében volt lehetőségünk átélni, hogy „a remény nem csal meg, mert a nekünk ajándékozott Szentlélekkel kiáradt szívünkbe az Isten szeretete” (Róm 5,5). Minden megkeresztelt személy a Szentlélek temploma, amelyet a Szentháromság szentelt fel, amikor Jézus Krisztus Misztikus Testébe oltottak, mint szőlővesszőket a Szőlőtőre. A bérálás szentsége által erőt kaptunk, hogy tanúságot tegyünk Jézus Krisztusról, hogy tanúságtevő, erényes életet éljünk. Az erő megvan hozzá, a Szentlélek védelme is megvan a lelki küzdelemhez, csak a mi akaratumk, jóra törekvésünk, el nem lankadó fáradozásunk kell hozzá. Mindez hit-remény-szeretet és alázatosság nélkül nem működik, hiszen azzal kapcsolódunk az Úrhoz. Ezen erények segítségével fogjuk meg Jézus Krisztus kezét és engedjük, hogy vezessen. Ezen erények által nyitjuk ki szívünket Megváltónk szeretete előtt, hogy belénk önthesse Szentlelkét, aki valódi kereszténnyé formál

át bennünket, olyanná, akik Jézushoz szegődve örömmel teljesítik a mennyei Atya akaratát.

Hogyan tehetjük mindezt ma, amikor minden felől bizonytalanság, megélhetési küzdelem, identitásválság, hit-krízis, zűrzavar szorongat? A reménytelenséget sugallja sok minden. És a keresztényeket itt hívja próféta feladatra a Szentlélek: legyünk a reménység hordozói, sugárzói, mert biztonságunkat nem önmagunkba és a körülményekbe vetjük, hanem a jó Isten szeretetébe, akinek elég, ha átadjuk magunkat, nem késlekedik együtt munkálkodni velünk. Úgy tesz csodát, úgy old meg helyzeteket, hogy minket is részesévé tesz. Ahogy a szülő, a jó pedagógus vagy a lelkivezető segít, hogy a rábízott lélek át tudja élni, hogy van remény, van eredmény, van kiút, és pedig úgy, hogy a Szentlélekkel együttműködve ő maga is tesz érte.

Az idén megtapasztalhattuk, hogy milyen az összefogás, a közös remény és közös öröm. Éppen a Remény Jubileumi Szentévében lépett be Ferenc Szentatyánk az Örökkévalóságba, ahol beteljesedik minden remény. Tanítása mindig előre lendített, s ez mindig reményt adó volt, hogy ne adjuk meg magunkat a reménytelenségnek, a depresszióknak. Emberileg sok út lehet elzárva, de az Úrnál mindig van kiút mindenből. Előtte a reményvesztettségnek semmi létjogosultsága nincs. Ha egy keresztény ember valóban belekapaszkodik a krisztusi hitbe, rájön, hogy bármi történik vele, az Úr vezető kezében van, gondoskodó Szívébe van írva, és „az Istent szeretőknek minden javukra válik” (Róm 8,28).

A remény mindannyiunkban jelen volt az új Szentatyá, XIV. Leó pápa megválasztásakor is, amikor együtt örvendett az egész Anyaszentegyház, hogy van Krisztusnak földi helytartója. A jó Pásztor-vasárnapján átélhettük, hogy a nyáj örvend a pásztorának.

Vannak helyzetek, amikor lelkileg mégis mély szakadékokat, sötétségeket élünk át. Lehet, hogy éppen ilyenkor lebeg fölöttünk az Úr Lelke, aki éppen újjáteremtésünkkel van elfoglalva. A műtő-

Isten tüzes Lelkét

*Isten tüzes lelkét küldte el nekünk,
megszenteljen minket a mi Istenünk,
felégyessen vele minden rosszat, bűnt,
ami általa volt, korábban megszűnt.*

*Isten szent Lelkét az egyház megkapta,
most is megkapja, nincsen kétely abba',
s ahol kiárad, virágzik az élet,
mert a hívekben Isten Lelke élhet.*

*Szeretném én is a Lelket fogadni,
és amíg élek, benne megmaradni,
hogy amit ő sugall, mindent megtegyek,*

*Isten s ember előtt így kedves legyek;
Isten szent Lelke, áradjál ki bennem,
és segíts mindig eszközöddé lennem.*

2025. május 14.

B. L.

Folytatás a 2. oldalon

ben is előbb elaltatnak, mielőtt munkához látnának. Ilyenkor jó, ha Kis Szent Teréz gyermeki ráhagyatkozásával adjuk át magunkat Szerető Istenünknek, és utat engedünk a Szentléleknek, hogy alakítson szent tetszése szerint, mert nekünk és velünk együtt embertársainknak is az lesz a jó. A Szentlélek megismerteti a lelkünkkel, hogy mennyire szeret bennünket a jó Isten. Segít rádöbbenünk arra, hogy Jézus mekkora szeretettel adta értünk az ő életét. És ő maga segít, hogy viszontszeressük a jó Istent. Ezt minél mélyebben megéljük, annál nagyobb bizalommal tudunk ráhagyatkozni. Az Ő szeretetének fényében megmutatja a Szentlélek, kik is vagyunk valójában. Világosságot ad, hogy miként élhetjük meg jobban

Krisztus Urunk Új Parancsát: úgy szeressük egymást, amint ő szeret bennünket: a Szentlélekben. A Szentlélek által tapasztaljuk meg, hogy a jó Istentől szeretett bűnösök vagyunk, és éppen ez a végtelen, irgalmas szeretet hív ki minket bűneink, gyarlóságaink és önzéseink komfort-zónáiból, hogy az Ő szabadságában és örömében szolgálhassunk. Ha újból és újból korlátjainkba ütközünk, akkor ismételten reménységre szólít fel: „Ne add fel, itt vagyok veled, ismerlek téged és segítek neked!”

Rá bizalommal számíthatunk.

A Reménység Lelkének örömét kívánom mindannyiuknak, a magam és a marosszentgyörgyi Sarutlan Kármelita nővérek nevében is,

az Istenszülő Oltalmáról nevezett
Jozefa-Terézia OCD nővér

Szent György búcsús prédikáció, Marosszentgyörgy, 2025

Ha tisztelettel övezzük a feltámadás reményével Krisztusban elhunyt szenteket, főleg a vértanúkat, valójában Istent dicsőítjük. Damaszkuszi Szent János a 7. sz.-ban élő nagy keleti egyházatya Az igaz hitről c. művében a keresztény híveket a szentek tiszteletére imígyen biztatja: „Bizony tisztelnünk kell őket, éspe dig úgy, hogy nevükben Istennek templomot építünk, adományokat ajánlunk fel, emléküket tisztelettel övez zük, és példájukat örömmel követjük... Látható szob-

rokat és képeket készítünk róluk, de még inkább ére nyeiket követve igyekszünk elérni, hogy élő képeik és szobraik lehessünk.”

K. Sz. T. Keresztény elődeitek ennek az ősi keresz tény gyakorlatnak tettek eleget, amikor az egyházköz ség templomát Szent György vértanú védnöksége alá helyezték.

Szent György tisztelete az egyetemes egyházban na gyon hamar és a világ minden táján elterjedt. S e régi óba betelepült magyarság kereszténnyé levésekor a legkedveltebb szent a pannóniai születésű Szent Már ton mellett Szent György volt. Népszerűségét az is erősíti, hogy évszázadok folyamán számos legenda szövődött életéhez és vértanúságához.

Azonban ne feledjétek, hogy legendák csak a híres és szent emberek életéről keletkeznek, melyek az év száza dok távolságából és homályából sokkal közelebb hozzák és érthetőbbé teszik számunkra egy-egy szent kiválóságát, érényeit. Így a Szent Györgyről keletke zett középkori legendák is elsősorban a hitéért küzdő, a gonosz lelket legyőző katona életét elevenítik meg.

Szent György a keresztény hitéért 300 körül igen ke gyetlen körülmények között szenvedett vértanúhalált a palesztinai Lyddában. Katona volt Diocletianus csá szár hadseregében. A császár hosszú ideig viszonylag türelemmel viseltetett a Krisztus-követők irányában, de a negyedik század első éveiben a pogányság me gerősítésével vélte megoldani az erejében megrendült római birodalom stabilitását. A keresztényekben, akik akkor a birodalomnak kb. 10%-át tették ki, az egység megbontóit látta s ezért módszeresen elindította fel-

Folytatás a 3. oldalon

számolásukat. A vértanúkat termő eljárását a katonaság soraiban kezdte el. Ekkor szenvedtek vértanúhalált a mai napig köztiszteletnek örvendő nagy katonaszentek: Szt György, Szt Demeter, Szt Sebestyén, Szt Pongrác és mások.

K. T. A Krisztus utáni első századokban a keresztények hitük miatt gyakran szembesültek az üldöztetésekkel, mely a Krisztus melletti tanúságtételük egyik fő meghatározó elemévé vált. Szembesültek az Úr Jézusnak a Hegyi Beszédben megjövendölt tanításával: hogy követőit bár üldözni fogják, de ezért elnyerik az üdvösség jutalmát: „Boldogok, akik üldözést szenvednek az igazságért, mert övék a mennyek országa. Boldogok vagytok, ha miattam gyaláznak és minden rosszat rátok fognak énmiattam. Örüljete és ujjongjatok, mert nagy lesz a mennyben a jutalmatok!” Jézus Krisztus különleges jutalomról is szót ejt, és így önt erőt a tanítványokba: „Ne féljete azoktól, akik a testet megölik, a lelket azonban nem tudják megölni! Inkább attól féljete, aki a kárhozatba vetve a testet is, a lelket is el tudja pusztítani! Ugye két verebet adnak egy fillérért? S Atyátok tudta nélkül egy sem esik le a földre. Nektek minden szál hajatokat számon tartják. Ne féljete hát! Sokkal többet értek a verebeknél. Azokat, akik megvallanak engem az emberek előtt, én is megvallom majd Atyám előtt.”

Szt György – Jézus tanításával felvértezve – a császár előtt félelem nélkül vallotta meg keresztény hitét,

Negyven napon át

*Húsvét napja után negyven napon át
az apostoloknak Jézus megjelent,
amit úgy éltek át, mint egy nagy csodát,
majd szemük láttára ő az égbe ment.*

*Az apostolok néztek fel utána,
míg egy fehér felhő eltakarta őt,
hisz őt a mennyben égi Atyja várta,
kivel együtt volt a teremtés előtt.*

*Majd megjelent két fehér ruhás férfi:
„Meddig fogtok még ti az égre nézni?
Ez a Jézus egyszer újra visszatér,*

*mikor élőt, holtat számadásra kér;
tettei alapján akkor megfizet,
miként az ítélő, ő mindenkinek.”*

2025. május.

B. L.

és ezért életével fizetett. Vértanúságának történetét – a korabeli keresztényszokás szerint – közvetlenül halála után megírták, és pedig az ő szolgálja rögzítette írásba görög nyelven az utókor számára. Hős vértanúnk tiszteletéről árulkodik, hogy vértanúaktáját a 6. században szír nyelvre is lefordították, és ilyen formán tisztelete eljutott Távol-Keletre is, a mai kínai Turkesztánba. Még pontosabban az ujugurok által lakott Turfánba, ahol a 20. sz. elején egy német expedíció nagy mennyiségű különböző nyelvű kéziratot fedezett fel. Köztük volt Szent György szenvedéstörténetének kézírata is. Érdekes felidézünk a hiteles vértanúaktáját, mert az hozzánk még közelebb hozza a maros-szentgyörgyi római katolikus templom védőszentjét.

Szent György vértanúaktája, azaz hiteles szenvedéstörténete, bár töredékben maradt fenn, mégis lehetőséget nyújt arra, hogy a középkori hívek túlzott lelkesedése által hozzáragasztott legendás elemeket lebontsuk, és előttünk álljon a keresztény hitéért mártírhálált szenvedett szent lovag.

A szenvedéstörténet Diocletianus császárt – szír nyelven – következetesen Dadiannak mondja, aki uralkodásának végén kegyetlen keresztényüldözésbe kezdett. Az üldözést kiváltó császári levélben olvashatjuk, hogy mivel eljutott hozzá „az a hír, hogy azt, akit Mária szült, a népek tisztelnek”, megparancsolta, hogy „az emberek Apollón és Héraklesz előtt hódoljanak, és ne az előtt, akit a zsidók megkorbácsoltak és keresztfára szegeztek.” A császár levele megírása után, környezete rémületére, előhozatta a kínzóeszközöket, és megfenyegetett minden jelenlévőt, hogy akik nem áldoznak a pogány isteneknek, láb- és kézi fűrészszel és egyéb eszközökkel fogja őket az állami pogány istenek tiszteletére kényszeríteni. A császár, illetve hivatalnokai eljárása más esetekben is hasonlóképpen történt: amint tudomást szereztek valamelyik polgár keresztényi mivoltáról, előbb hízelgő szavakkal, majd kínzó eszközök alkalmazásával igyekeztek eltéríteni Krisztus-hitüktől és visszavezetni a bálványok imádására. Pl. a következő felhívást szegezték a keresztény hitvallóknak: térjete már vissza a mi vallásunkhoz; a mi vallásunk örömteli, nekünk ünnepeink, lakomáink és szórakozási lehetőségeink vannak, ti meg olyan valakiben hisztek, akit keresztre feszítettek. A bíróság elé állított keresztények számára tehát minden alkalommal felkínálták a szabadulás lehetőségét, s amennyiben megtagadták keresztény hitüket, nyitva állt a menekülés lehetősége. Akik viszont a legvégsőig ragaszkodtak Krisztushoz, állhatatosan kitartottak keresztény hitük mellett, azokat válogatott eszközökkel halálra kínozták. Tehát elmondható, hogy a keresztény ókor vértanúinak halála személyes döntésük követke-

ménye volt; tudatosan mondtak igent Krisztusra. Szent Györgyről is vértanúaktája erről árulkodik.

A fenyegetések ellenére Diocletianus császár egyik hős katonája, Georgiosz, György jelentkezik a hatóság előtt és megvallja a Szentháromságba vetett hitét: „Én, Georgiosz, megvallom Isten Fiát, Jézus Krisztust, a Szentlelket dicsőítem, együtt a szétválaszthatatlan Szentháromsággal.” „Csalódást okoztál nekem” – szolt az uralkodó és felszólította, hogy igyekezzen engedelmessé válni a pogány isteneknek. S mivel ő hűségese Krisztushoz, következik a próbatétel. Először egy Athanasziosz nevű pogány mágussal kell vitatkoznia a hitről. A mágus a számára sikertelen disputa végén hozatott egy halálos méreggel telt kelyhet és átnyújtotta neki. „György átvette azt és szemét az égre emelte, a kereszt jelét rajzolta rá, majd kiitta az egészet... és semmi baja nem történt.” A csoda után Athanasziosz mágus is hitt Krisztusban, és kérte Szent Györgyöt: „Imádkozz értem, hogy kinyíljanak előttem az ég kapui és megtapasztalhassam a te Urad kegyelmét és jóságát és beléphessek Kr. birodalmába.” A császár a kereszténnyé lett mágust lefejeztette, és „megparancsolta, hogy hozzák elő Szent Györgyöt és kötözzék a kerékhez. Amint Szent György megérkezett, és meglátta, hogy mit készítettek elő a számára, lelkében elgondolkodott, félt és remegett.” Az akta-töredék szerint ekkor egy hosszú imát mondott: „a szent fölemelte hangját, imádkozni kezdett, és a következőket mondta: Istenem, mindenható uram. Te öröktől fogva a mártírok menedéke vagy, védelmezted a győzteseket, a legyőzötteknek győzelmet adsz.” Az ima to-

Imets László festménye

vábbi részében megvallja az öröktől fogva létező Teremtő Istent, aki egyetlen Fiát, Jézus Krisztust küldte el hozzánk. Sajnos, hogy az akta megrongálódása miatt az ima szövegének végét nem ismerjük. De az idézett imarész is elégséges, hogy a megállapíthassuk: az okmány hitelesen tudósít Szent Györgyről. Nem tusolja el a félénkségét: Georgiosz a kínzóeszközöket látva „félt és remegett”, ami természetes emberi megnyilvánulását bizonyítja, és ő ebben a kilátástalan helyzetében Istenébe kapaszkodik.

Ezt követően a szenvedéstörténetnek van egy olyan része, ami nemcsak a vértanúaktákban gyakori, hanem a mi világunkban is. A császár gúnyos kérdése – „hol van Krisztus, akit te félsz? Eljön és megszabadít téged az én kezemből?” – hasonlít a keresztre feszített Krisztust gúnyolódok szövegéhez. Különbözik az is gyakori volt a szenvedéstörténetek leírásában, hogy a hitükért szenvedő vértanúk szavukkal és kivégzési módjukkal is utánozzák Mesterüket, Jézus Krisztust. Mert az elítélésüket és kivégzésüket írásba foglaló szerzők úgy tekintettek a vértanúkra, mint akik életükben és halálukban is Krisztust követték, Krisztust utánozták.

Szent Györgyöt a válogatott kínzások után többször visszavitték a börtönbe, hogy lehetőséget nyújtsanak neki álláspontjának változtatására, a hittagadásra. De

Pünkösdi ünnepén

*Pünkösdi ünnepén kiáradt a Lélek,
és betöltötte lángjával a házat,
megkaphatta őt minden egyes lélek,
mert mindenki őt egyaránt áradt.*

*Az apostolok, kik mostanig féltek,
a Lélek által lettek egyből bátrak,
bár mostanig mind elrejtőzve éltek,
nem féltek többé, hittel előálltak*

*s Jézus Krisztusról tanúságot tettek,
vagyis küldöttek, apostolok lettek,
és arról beszéltek, Jézus Krisztus él,*

*ki a világ végén újra visszatér;
élőket, holtakat számadásra kér,
a benne bizóknak jutalmat ígér.*

2025. május 14.

B. L.

Folytatás az 5. oldalon

Folytatás a 4. oldalról

ő a végsőkig kitartott, a kard lesújtása előtt is imát mondott, és „homlokára és a mellére a kereszt jelét rajzolta.”

T. Szent György hősies vértanú-halálával így lett a császár katonájából Krisztus katonája! Életét mindvégig a hithűség jellemezte, ami vértanúhalálában csúcsosodott ki. Vértanú-aktájából nyilvánvaló, hogy keresztény hitét élte és védelmezte. Az első századok jeles vértanúihoz hasonlóan, vállalta a hitet minden kötelességével és következményével együtt; nagyra becsülte az erényeket és a férfias magatartást, halálmegvető bátorságot tanúsított keresztény meggyőződésének védelmében. Bízott az isteni jószág erejében és Isten szeretetében akkor is, amikor világi előjáróitól csak rosszat tapasztalt. Vállalta a gonosszal szembeni küzdelmet, mert tudta, hogy csak a testét semmisíthetik meg, a lelkét azonban nem. Hitte, hogy földi élete után ugyanazzal a Krisztussal találkozik, akiből élt és akiről most vérével tanúskodni fog. És ezen van a hangsúly!

A vértanúk elkötelezett magatartását minden időszakban a túlvilági, örökéletben való hitük határozta meg. Erősen hitték, amit Josef Ratzinger teológus, később XVI. Benedek pápa így fogalmazott meg: „A Krisztusban való lét, amit a hit megnyit, már megkezdett feltámadásos élet, mely átnyúlik a halál utánra. A hitben való élet már olyan élet, melyet a halál sem törhet össze.”

K. T. A feltámadásba vetett hitünk – akárcsak Szent György vértanúnak – adjon nekünk helyes tájékozódást földi életünk végső célja irányába, és lelki erőt, hogy annak elérésében kitartsunk. Ha a körülményeink – hála Istennek – úgy alakultak, hogy a vértanúságot nem a szó szorosabb értelmében kell vállalnunk, de azért Krisztus követőikhez méltóan tanúskodjunk hithűségünkéről. Szent György életpéldája világító jel legyen az áldozattal, a szenvedéssel is járó keresztény életünk megélésében!

Ámen.

Dr. Marton József

Székely zászló avatás a jeddi templomkertben

Ötven éve lettél

– Msgr. dr. Marton József
egyetemi tanár aranymiséjére –

(A marosszentgyörgyi búcsún, április, 26. elmondta: Máthé Eszter)

Ötven éve lettél Jézus Krisztus papja,
te csak követted, ő hívott meg téged,
hálával gondolsz most e jeles napra,
szolgálhattad Istent s szolgáltad a népet.
Amikor indultál nehéz idők jártak,
mindenhol hirdették a hitetlen elvet,
szembeszálltak mégis az egészen bátrak,
nem számított akkor, ha a világ elvet.

Tudtad az emberek prófétára várnak,
aki közel hozza az isteni titkot,
és ők a világban reménykedve járnak,
míg majd feltáruhnak általad a titkok.
Közben te magad is az Urat kerested,
noha korábban is az Úr útján jártál,
így indult a napod és zárult az ested,
nagyon boldog voltál, mikor rátaláltál.

Fél évszázadon át hirdetted szavát,
akár lelkipásztor, akár tanár voltál,
miközben megnyertél te számtalan csatát,
mert nemcsak a szívhez, értelemhez szóltál.
Hogy mi volt a könnyebb, templom vagy iskola,
azt tán soha senki nem kérdezte tőled,
de tanúsíthatja a kispapok sora,
magánszorgalomból tudós lett belőled.

Ha visszatekintesz most a megtett útra,
történész szemével látod ifjúságod,
és az eltelt időt felidézed újra,
Isten szolgájaként önmagadat látod:
szántottál, vetettél az Úrnak földjében,
s a feltört ugarban isten-magot szórtál
sokszor harcba keltél hitünk védelmében –
szóban és írásban a Hit Pajzsa voltál.

Isten Szent Lelke

Isten Szent Lelke, jöjj el, tüzes Lélek,
miként pünkösdkor, áradjál ki bennünk,
segíts meg minket, én csak annyit kérek,
hadd sikerüljön tetszésedre lennünk.

Legyen a szívünk szeretettel telve,
minden ember felé nyújtsuk ki a kezünk,
téged dicsérjünk reggel korán kelve,
és egész napunkban ott legyél velünk.

Hogyha betöltesz, jobbá lesz világunk,
és akkor mi is egyre jobbá válunk,
bátran és hittel teszünk tanúságot,

ha a szívünkben táplálod a lángot,
Isten Szentlelke, erősítsd hitünket,
a te szívedre formáld át szívünket.

2025. május 24.

B. L.

De te nemcsak hátra, előre is nézel,
mert egyházunk fölött sötét felhők gyűlnek,
bár sokan nem látják, de szívedben vérzel,
és a sötét gondok arcodra kiülnek.
Amit csak lehetett, te mindent megtettél,
derűben, borúban Krisztus útján jártál,
Isten országának hirdetője lettél,
s amint az Úr hívott, prófétává váltál.

Senki sem tudhatja, mit hoz még az élet,
csak az Úr áldása legyen mindig rajta,
kívánunk még neked sok-sok boldog évet
és jókívánságunk foglaljuk e dalba:
áldjon meg az Isten mind a két kezével,
minden testi-lelki csapást távol tartson,
halmozzon el bőven szent szeretetével,
aranymisésként is örömet fakasszon.

*

Ezt kívánja neked Marosszentgyörgy népe,
legyen a szívedben szeretet és béke.

2025. április 2.

B. L.

Könyvbemutató Marosszentgyörgyön ⁷ (2025. május 22.)

Május 22-én, csütörtökön 18 órakor ismét könyvbemutató volt Marosszentgyörgyön a római katolikus plébánia tanácstermében, melyen bemutatták Baricz Lajos két újabb kötetét: *Felkacag az élet* – 136 szonett – és *Jövőt remélünk* – 142 szonett – címmel. Az egybegyűlteket az Úr imádságával kezdték a rendezvényt, melynek elején Moldovan Irén műsorvezetőként köszöntötte az egybegyűlteket és a Kolping Család énekkarát szólította színpadra, akik Székely Szilárd vezetésével és hegedűkísérettel, Kacsó Sándor harmonikajátékával a *Hallod-e te szelídecske* népdalt énekeltek.

Moldovan Irén – Czirjék Lajos szerepét átvállalva – megnyitotta az Albert Olga és Kovács Ágnes képeiből rendezett kiállítást. Az ő képeik díszítik a bemutatott kötetek borítóit. Mindketten a Szent Lukács tábor állandó látogatói. Albert Olgában a népművészet és a képzőművészet egymásra talált, Kovács Ágnes pedig realista, természet-virág-táj és állat”barát” festő.

A Szent György egyházközségi énekkar Orbán Balázs és Vass Lajos citerakísérettel Este későn megfűjják a trombitát és Enyed felől, Brassó felől népdalt szólaltatták meg.

Utána Nagy Miklós Kund beszélt a szerzőről és a kötetekről: Baricz Lajos azt írja le, amit hisz, ahogyan gondolkodik, ahogyan él, amint átéli az egyház ünnepeket, így majdnem mindenik vers egy lelki-vallásos vallomás, de minden fontos esemény megszólal benne. A vers nem lehet leszállított áru, ezért nemcsak Alfalu a „múzsák földje”, hanem Marosszentgyörgy is. Végül három limericket is megszólaltatott, egy közülük:

Van egy úr, szonettek rabja,
napjait versekbe rakja.
Szentgyörgyön mindenek,
mit nem ír, nincsen es.
Harangszó a kedvenc lapja.

Szántó Árpád, Marosszentgyörgy „trubadúrja” (Moldovan Irén) Baricz Lajos Menyegzőre hívott és Szolgák vagyunk, általa megzenésített verseket énekelte gitárkísérettel.

A két kötetből a műsorvezető felkérésére Magyarai Júlia Az ős a legszebb évszak, Kolcsár Erzsébet Nem vagyok babonás, Szántó Edit Szűz Anyám köszöntöm és Baricz Gergely Mindig szabadon verseket olvasták fel.

Majd válasza kérte a szerzőt is: Meglehet-e az életet énekelni? Aki elmondta, hogy az életet élni kell, mindig a jót látni benne és az emberekben, és remélni kell a holnapban minden jó és kevésbé jó helyzetben. Majd felolvasta az erre az alkalomra írt szonettjét.*

A rendezvény a Soli Deo Gloria községi vegyes kar énekével folytatódott, akik Birtalan József két népdalfeldolgozását adták elő Simon Kinga kántornő vezetésével: Két nyárfa között és Felsütött az esthajnali csillag.

Moldovan Irén bejelentette a június 12-én tartandó eseményt, melynek keretében bemutatják a tanácsteremben Fülöp Mária szerkesztette Maros Megyei Életrajzi Lexikon-t (4 kötet).

Együttlét – a Székely Himnusz napja lévén – a székelyhimmusszal zárult, amit dedikálás és szeretetvendégség követett.

Baricz könyvbemutató; Soli Deo Gloria kórus

Claus-Peter März: Szent Péter élete, munkássága és kora (8)

„Nem Ismerem ezt az embert” (Mt.26,72)

Még a templomtisztítás utáni botrány alig csendesedett le. Mert egy ilyen tett, ami a templomban történt, a törvény előírása szerint halálos ítéletet vont magára. A főpapok mégis visszatartották magukat. A számtalan ünnepi zárandokra való tekintettel minden nyilvános vita kerülendő volt, nehogy a római prefektusnak be kelljen avatkoznia. Mert a katonaságnak egyik fő feladata volt minden évben, hogy az ünnepre összegyűlt tömeg körében minden zendülést már csírájában elfojtsa. Jézusnak azonnali elfogatása könnyen zendüléshez vezetett volna a szimpatizánsai körében, amit a római hatóságok semmiképpen sem szerettek volna. Ezért visszafogták magukat. Minden résztvevő számára világos volt, hogy ezzel még az esemény nincs lezárva, és a templomörség meg fogja próbálni egy alkalmas pillanatban, hogy a zárandoklat megzavarása nélkül Jézust elfogja és letartóztassa.

Egy ilyen alkalmat kínált a húsvét éjszaka, amikor a zárandokok visszavonulnak a bérelt szálláshelyeiken,

hogy előírásoknak megfelelően elfogyasszák a húsvéti vacsorát. Egy hatósági beavatkozáshoz ez az éjszaka alkalmas lenne, mert akkor nem lenne feltűnő, és ha Jézust kihallgathatnák és bűnösnek találnák, akkor már a következő reggel a prefektus elé vezethetnék. Mert ő, ha épp Jeruzsálemben van, reggel már nyilvános ítéletet tarthat. Ám Jézust nem lehet nála a templomi történettel bepanaszolni, mert abba a prefektus nem menne bele. De lehetőség volt arra hivatkozni, hogy ő egy „eljövendő királyságról” beszélt, és magát zsidók királyává akarja tenni, aminek már politikai következménye van. Mert ha valaki királyi méltóságra számít, arra már a prefektusnak reagálnia kell, és nem marad számára semmi más választás, mint Jézusra a halálos ítéletet kimondani.

A templom előjárói céljuk megvalósításában kérték Júdás segítségét – amint már mondtuk –, Júdás valószínűleg Júdeából származott és a templomörséggel is kapcsolata volt. Neki kellett a templomőröket elvezetnie arra a helyre, ahol Jézust még az éjszaka folyamán el tudják fogni.

Feltevődik mindig a kérdés: Miért volt Júdás képes erre? Vajon tényleg az a pénz volt számára döntő, amit neki felajánlottak? Talán a tanítványok között, mint júdeai, elszigetelve érezte magát? Vagy talán csalódott Jézusban? Az evangéliumok szerzői sem tudnak más választ adni erre, minthogy a gonoszlélek adta szívébe ezt a gonosz gondolatot (Jn. 13,2). Ezután minden úgy történt, ahogy eltervezte. Júdás, miután tudta, hová fog Jézus éjszaka visszavonulni tanítványaival, elhagyta a tanítványi társaságot, és odavezette a csoportot, akiknek el kellett fogniuk Jézust, a Getszemáni majorhoz. Az evangélista megpróbálja Júdás aljas gondolkodásmódját az olvasó állítani, hogy „az az előre megbeszél jellel történt, amely történetesen egy alakoskodó baráti csókban jut kifejezésre” (Kertelge, Mk. 147).

A szövegek rámutatnak az apostolok ellenállási próbálkozására, amelyben egy szolgának levágják a fülét. De ugyanakkor azt is feljegyzik, hogy Jézus megérinti a levágott fület és az embert meggyógyítja. János evangéliuma rámutat mindkét névre: a szolgát Malchusnak hívták, és akinél a kard volt az Simon Péter (Jn. 18,10). Az esemény ugyanakkor teológiailag is jelentős, amit Jézus „Péter szenvedésellenes tiltakozásaként értelmez (J. Ginka Joh. 134). Így az olvasók Mk. 8, 31 kk olvastán Péter kijelentésére emlékeznek.

Olvashatja bárki

– *A Felkacag az élet és Jövőt remélünk kötetek bemutatójára* –

*Annyi mindenről lehet verset írni,
ami az életben történik velünk,
lehet a versben kacagni vagy sírni,
és mihelyt leírjuk, megnyugvást nyerünk.*

*Ha bánatunk van, jó, ha azt kimondjuk,
mert belőle nekünk fél bánat marad,
nem kell már tovább magunk előtt tolnunk,
az idő nélküle könnyebben szalad.*

*Osszuk meg másokkal minden örömünk,
így másoknak is jut, s több marad nekünk.
Öröm- s bánatunk, hogyha versbe szedjük,*

*életünket már azzal jobbra tesszük:
olvashatja bárki énünk titkait,
mivel elé tártuk lelkiünk bugyrait.*

2025. május 22.

(Szentgyörgyi)

Folytatás a 8. oldalon

Folytatás a 8. oldalról

Ott Péter a Jeruzsálemben meneteltől akarta Jézust lebeszélni, hogy ne kelljen a szenvedésbe és a halálba mennie.

Jézust a főpap házához viszik, ahol a szinédrium (főtanács) emberei kihallgatják. Péter követi őt megfelelő távolságból és sikerült neki bejutnia a főpap udvarába és ott, másokkal együtt a tűznél melegednie. Háromszor gyanakszanak rá, hogy ő is az elfogott Jézus követői közé tartozik. Mind a három alkalommal tagadja, hogy kapcsolatban állna vele. Harmadik alkalommal, amikor galileai tájszólására hivatkozva azonosítják, ő „átkozódni és esküdözni kezdett: nem ismerem azt az embert, akiről beszéltek” (Jn. 14, 71). Akkor megszólalt a kakas, amely emlékeztette őt arra, ami előre megmondott Jézus neki. „És keserves sírásra fakadt” (Mk. 14, 72).

Ezzel egy időre eltűnt Péter a láthatárról és majd csak húsvétkor jelenik meg újra. Ez érvényes a többi tanítványra is, akik Jézust Galileából Jeruzsálemben felkísérték. Mert, miután Jézust a főpapok elfogták és kihallgatták, a vele jött tanítványok helyzete is hirtelen megváltozott. Mindannyiukat, akik vele Jeruzsálemben jöttek, mint Jézus tanítványait, megfigyelték és szemmel tartották. Nem léphettek fel nyilvánosan, mert

Szent Kamill ereklye

fennállt a veszélye annak, hogy őket is ugyanúgy tartóztatták.

Ezért a legvalószínűbbnek tűnik, hogy ők rövidesen visszatértek Galileába. Itt a vidékkel és az emberekkel bizalmi viszonyban voltak, és egy országhatárt is tudtak maguk (Galilea és Júdea) és Jeruzsálem között.

A keresztre feszítés pillanatában egy tanítvány sincs jelen, Jánost kivéve. Márk megjegyzi: „Asszonyok is álltak ott, és messziről nézték, mi történik. Köztük volt Mária Magdolna, Mária, az ifjabb Jakab és József anyja és Szalomé. Ezek már Galileában is vele tartottak, akik vele együtt mentek fel Jeruzsálemben” (Mk. 15, 40 k).

ford. Baricz Lajos

Szent Kamill ereklye Marosszentgyörgyön

Bár még gyenge vagy

– Mt. 16, 18 –

– XIV. Leo pápa megválasztásakor –

*Egy volt Péter a tizenkettő között,
akit legelőször az Úr meghívott,
és majd útja során hozzá költözött,
ezért már számára nem is volt titok:*

*felismerte benne az Isten Fiát,
társai előtt tanúskodott róla,
hadd fedezze fel őt az egész világ,
ki Atyjánál volt örök idők óta.*

*Erre az úr Jézus azt mondta neki,
hiszen jól ismerte, miként szereti:
„Mai naptól kezdve Péter a neved,*

*és az egyházamat átadom neked,
a pokol hatalma rajta(d) megtörik –
bár még gyenge vagy, de erőt ad a hit.”*

2025. május 9.

B. L.

Parkolás

(Hogy mik vannak!)

Mi közöm hozzá? – szoktuk mondani, ha valami nem érint minket. De ha érint, akkor már van közünk hozzá. Akkor már nem kívülállóként, hanem érintettként állunk hozzá.

Nos, amit elmondok, az egy ilyen eset.

A Budapesti Székely Kör meghívására könyvbemutatóra érkeztünk március 19-én, Szent József napján. Reggel megtartottam a szentmisét, majd felvettem Muresan Kilyén Emmát és Lacit és nyolc órakor indultunk is. Kellő időben megérkeztünk, szétnéztünk a Budai ferenceseknél, ahol éjszaka megszállunk, majd mentünk a Belgrád utca 21 számhoz. Kis szerencsével helyet is kaptunk. Elfoglaltuk az épp akkor üresedett helyet.

Sokszor hallottam, milyen nehézséggel jár a parkolás, annak ellenére, hogy egy óra parkolás díja 600 Ft. Két elárúsítónő beszélgetett az üzlet bejáratánál, kérdezem, mi az eljárás. Mutatják, ott van pár méterre a parkoló automata. Nem tudnak váltatni? Nincs aprópénzük. Nekünk van valamennyi, de nem elég. Szerre veszem az üzleteket. Az elsőnél egy kedves mosolygós kínai hölgy. Tartom a kezemben a 3000 Ft-ot és kérdezem, fel tudja váltani? Nem érti. To change? Nincs aprója. Át egy másikba. Ott elváltanak egyet, a következőben kettőt.

Gyorsan vissza, mert telik az idő. Már legalább 10 perce keresem az érméket, mert csak azzal lehet fizetni. Lacival együtt megyünk, Emma a kocsiban marad. 8-10 m a távolság. Rakjuk az érméket. Már-már a végére érünk – 5 órára gondolunk –, amikor az érmecsomó lehull a tartóba. Talán sok, gondoljuk, nem bírja. Ezért csak felét rakjuk be. Nyomjuk a gombot, jön a jegy. Mi pedig, mint akik megnyerték a főnyereményt, megyünk győztesen a kocsinhoz.

De valaki megelőzött. Ez nem volt más, mint a parkőr. Már helyezte is az ablaktörő alá a felszólítást illetve a bírságot, mit mi büntetésnek nevezünk. Mondjuk, hogy hol jártunk és miért, amit már az elején Emma mondott a hivatalos látogatónak. Összevetettük a felszólítást és a parkoló jegyet. Fél perccel korábban már volt jegyünk. Alkudozunk. Hiába. Nem tud segíteni. Pedig nekünk érvényes jegyünk van. Felhívjuk az irodát. Mondjuk, mi a

helyzet. Sajnálja. Az utcafelügyelő valóban nem tud segíteni, de holnap menjünk el a megadott címre és ott megoldódik a helyzet.

A könyvbemutató sikeres volt, sokan eljöttek budapesti ismerőseink, még Zalából és Kecskemétről is voltak. Házigazdánk, meghívónk Frigyesy Ágnes, a Budapesti Székely Kör elnöke volt, Emma mutatta be a könyveket, én felolvastam, Gergő öcsém és menyasszonya, Réka három megzenésített versemet adták elő. Csodálatos, felejthetetlen este volt. Laci pedig stoppolta az időt, és újíttatta a parkolójegyet, nehogy megbírságot kapjunk.

Az éjszakát a Ferenceseknél töltöttük. Másnap indultunk Jászberénybe, ahol szintén vártak 20-án este könyvbemutatóra. Gergő öcsém pedig felhívta a szolgálatot, elintézte helyettünk. Így nem kellett kifizetnünk a 15000 Ft-ot, amit bírságként szabtak ránk.

Persze, én utána elmondtam az én drága nagyapámnak, akit különben magammal vittem egy szonettben Budapestre is. Szokása szerint felhúzta szemöldökét, megpödrölte bajuszát, barátságosan rám mosolygott, megértéssel tudomásul vette történetemet és szelíden, csak annyit mondott, szokása szerint:

– Nohát! Hogy mik vannak!

B. L.

Késik a tavasz megoldás

1 É	2 L	3 E	T	4 M	5 O	6 S	7 T	M	8 I	N
	9 E	B		10 E	N	N	I		11 Á	D
12 E	L		13 A	S	Ó		14 Z	15 S		E
Z		16 E	P	E	D	17 Ö		18 S	19 Í	N
20 A	21 N	N	A		22 Í	R	Ó		23 G	É
24 R	A	N	D	25 I		I		26 V	É	L
27 E	P	E		28 N	29 É	Z	30 I		31 R	Ö
M		32 K	33 Á	R	T		34 L	Ó		T
35 É	36 L		37 L	Ú	K	38 A	S		39 Ó	
N	Y	É	L	T	E	T		40 I	L	A

Tüzes Lélek, jöjj

„...téged dicsérjen mindenkor a néped;
hogya kiáradsz, jobbá lesz...”B. L.

Vízszintes: 1. Az idézet folytatásának első része. 9. Akta. 10. Téved. 11. Átnyújt. 12. Utóirat. 13. Elektromos autó. 14. Los Angeles. 15. Ribonukleinsav románul. 17. Törött rák! 19. Ravaszdi. 20. Spanyol munka. 23. Zavart kun! 25. Keletnémet személygépkocsi. 27. Angol bekapcsolva. 28. Nátrium. 29. United States of America. 31. Fejér megyei község. 33. Kiejtett más-salhangzó. 34. Vidám hangsor. 36. Fejetlenül süvítő! 38. Későre.

Függőleges: 2. Magyarország utolsó királynéja. 3. Korszak. 4. Orosz gépkocsi márka. 5. Klasszi-

kus kötőszó. 6. Női becenév. 7. Felfele: Baum nagy varázslója. 8. Dal. 11. Az idézet folytatásának második része. 12. XIV. Leo pápa jelmondata: „In illo...”16. Doktor. 17. Tesz. 18. Új pápánk polgári neve: Robert ... Prevost. 21. Bróm. 22. Férfi név. 24. Angol tagadás. 26. Régi cs betű. 30. Ajándékozok. 32.Üdvözlég. 33. Magánhangzók. 35. Sok ú betű. 37. Tulcsa megye autójele. 38.Ismételt tagadás.

Simon Kinga

1	2	3	4	5	T	6	7	8	R
	9					10			
11					12			13	
14			15	16			17		
D		18		19					R
20	21		22				23	24	
25						26		27	
T		28			29		30		K
31				32			33	34	
35			36			37			
Z					L				D

HÍREK • HÍREK • HÍREK

Elsőáldozók 2025.:

Bóni Tamás, Dobos Edina, Barabási Eszter, Fazakas Ákos, Forrai Kristóf, Gál Péter, Katona-Vajda Attila, Kovács Anna Bimborka, Marton Mária Brigitta, Máthé Eszter, Nagy Bence, Nagy Bernadett, Tavaszi Amanda, Vajda Mihály Gabriel, Szöcs Edina Ágota, Szöcs Zsófia.

lombúcsút, utána megáldottuk és felhúztuk a templom előtt a székelő zászlót

JÚNIUS

- 1 – 7 között volt a XI. Szent Lukács-fesztőrtábor 25 résztvevővel
- 12-én 18 órakor a tanácsteremben bemutatjuk Fülöp Mária: Maros megyei Életrajzi Lexikonját (I – IV kötet). Közreműködik: Moldovan Irén, Nagy Miklós Kund, Baricz Lajos, Ilarie Gheorghe Oprea, Nicolae Băciut, Dimitrie Poptămaș, a Soli Deo Gloria községi vegyeskar, a Jubilate-MaKiTa gyerekkórus, Pataki Ágnes, Szántó Árpád. Házigazda: Baricz Lajos és Moldovan Irén

KERESZTELÉS

Szain Lukász
Quirck Siklós Dávid
Balázs Fülöp Dominik

TEMETÉS

Szabó László
Benedek Sándor

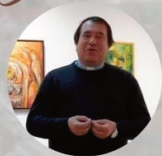
MÁJUS

- 18-án volt 16 szentgyörgyi és 2 csejdi gyerek elsőáldozó
- 18 – 30 között templomunkban tiszteltük Szent Kamill szív- és csontereklyéjét
- 22-én, csütörtökön 18 órától a tanácstermében Nagy Miklós Kund művészeti író bemutatta Baricz Lajos Jövőt remélünk – 140 szonett és Felkacag az élet – 136 szonett kötetét. Moldovan Irén megnyitotta Albert Olga és Kovács Ágnes kiállítását.
- 27 – 28 és 29-én voltak a Mária-út zárándokai
- 29-én 18 órától tartottuk a jeddi temp-

SÁROMBERKI REFORMÁTUS
GYÜLEKEZETI HÁZ

Költészet napja

Baricz Lajos

Római-katolikus plébános, költő, egyházi újságíró, szentszéki tanácsos

2025 ÁPRILIS 11. |
17:30

Eszmélet - József Attila

*„Légy fegyelmezett,
s mint a jó pap, ki híven prédikál,
ne dobolj, de hirdesd az igazság
csöndes és örök erejét.”*

HARANGSZÓ

Kiadja a
maroszentgyörgyi
katolikus egyházközség

A plébánia címe:

Márton Áron utca 24.szám
547530–Maroszentgyörgy
(Sângiorgiu de Mureș –
Romania)

Telefon/fax:

(0265)-318-654
0744-811-688

E-mail:

bariczlajos@gmail.com

A nyomdai előkészítés
Makkai Katalin munkája
Készült a Copyshop műhelyében
ISSN 1453-7818